

Programma Quo Pro-Rector Universitatis Rostochiensis D. Joannes Quistorpius, Facultatatis Theol. Senior ... Dn. Andreae Barclaii, Theol. Studiosi acerbum funus indicit, & ad eundum exequias Omnium Ordinum Cives Academicos officiose ac peramanter invitat ... : [P.P. Rostochii, die 3 Decembr. Anno 1667. sub sigillo Rectoratus]

Rostochi[i]: Kilius, [1667]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn746828403>

Druck Freier Zugang

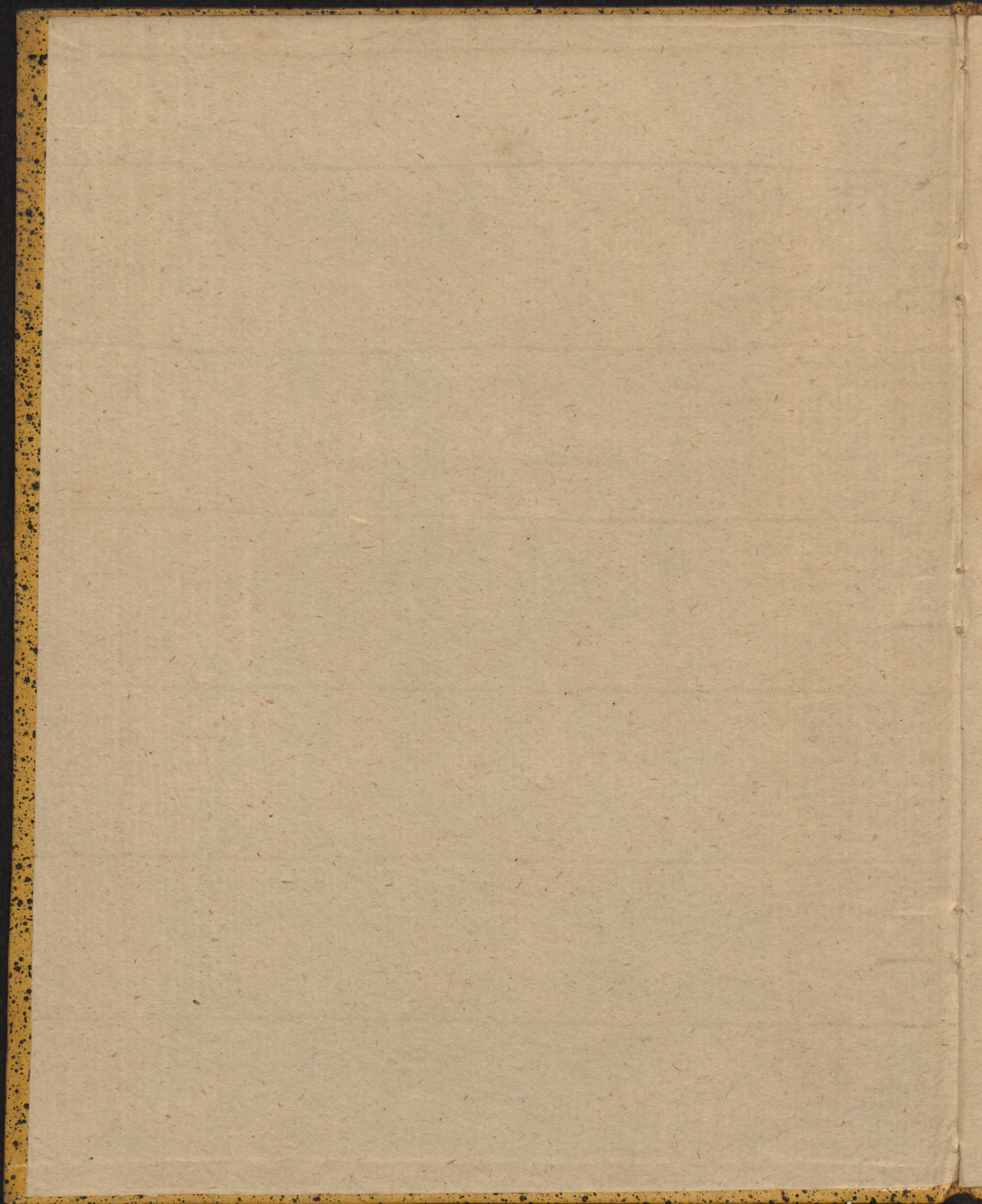
Quistorp, J.,

in A. Barclai.

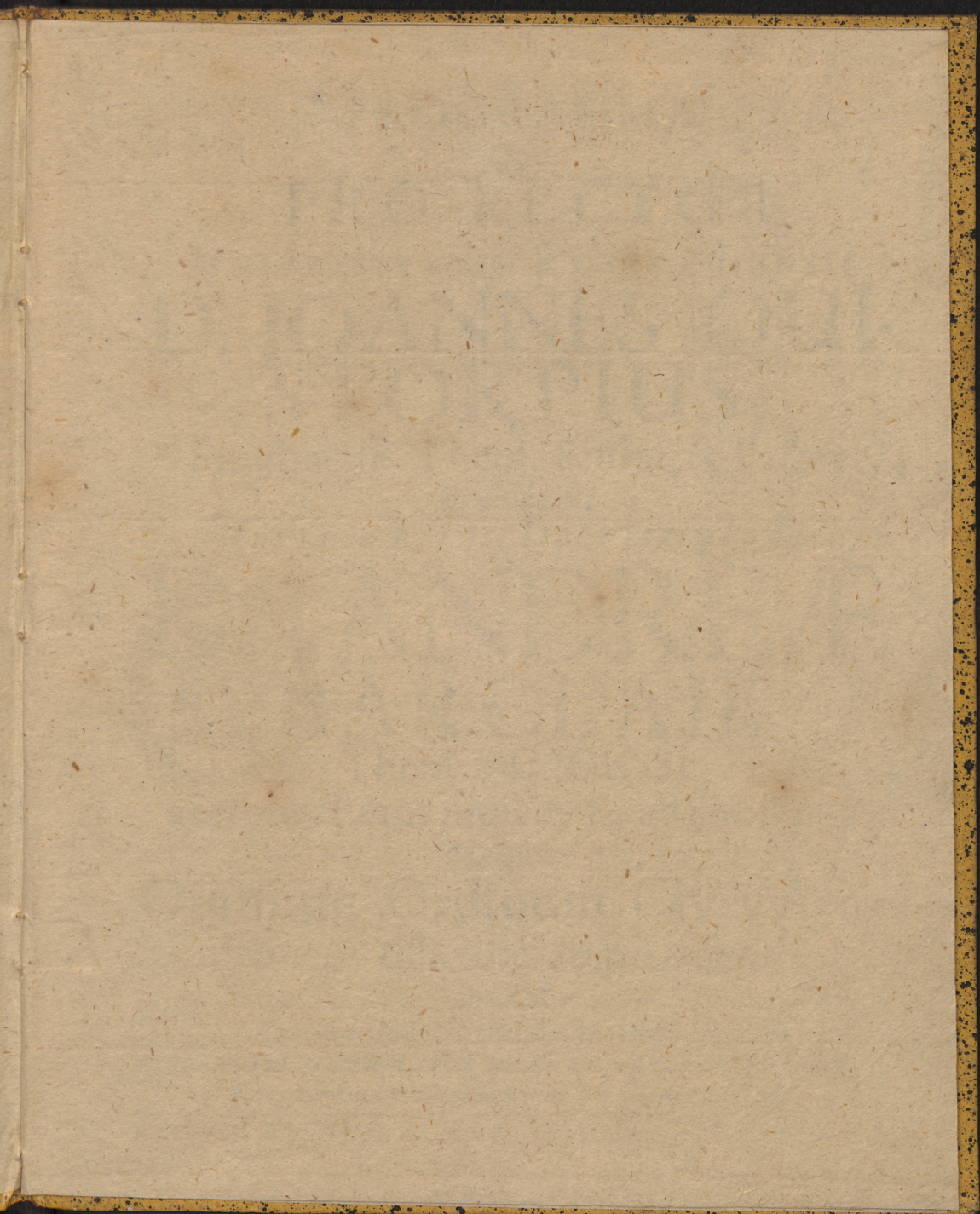
R. 1667.

65

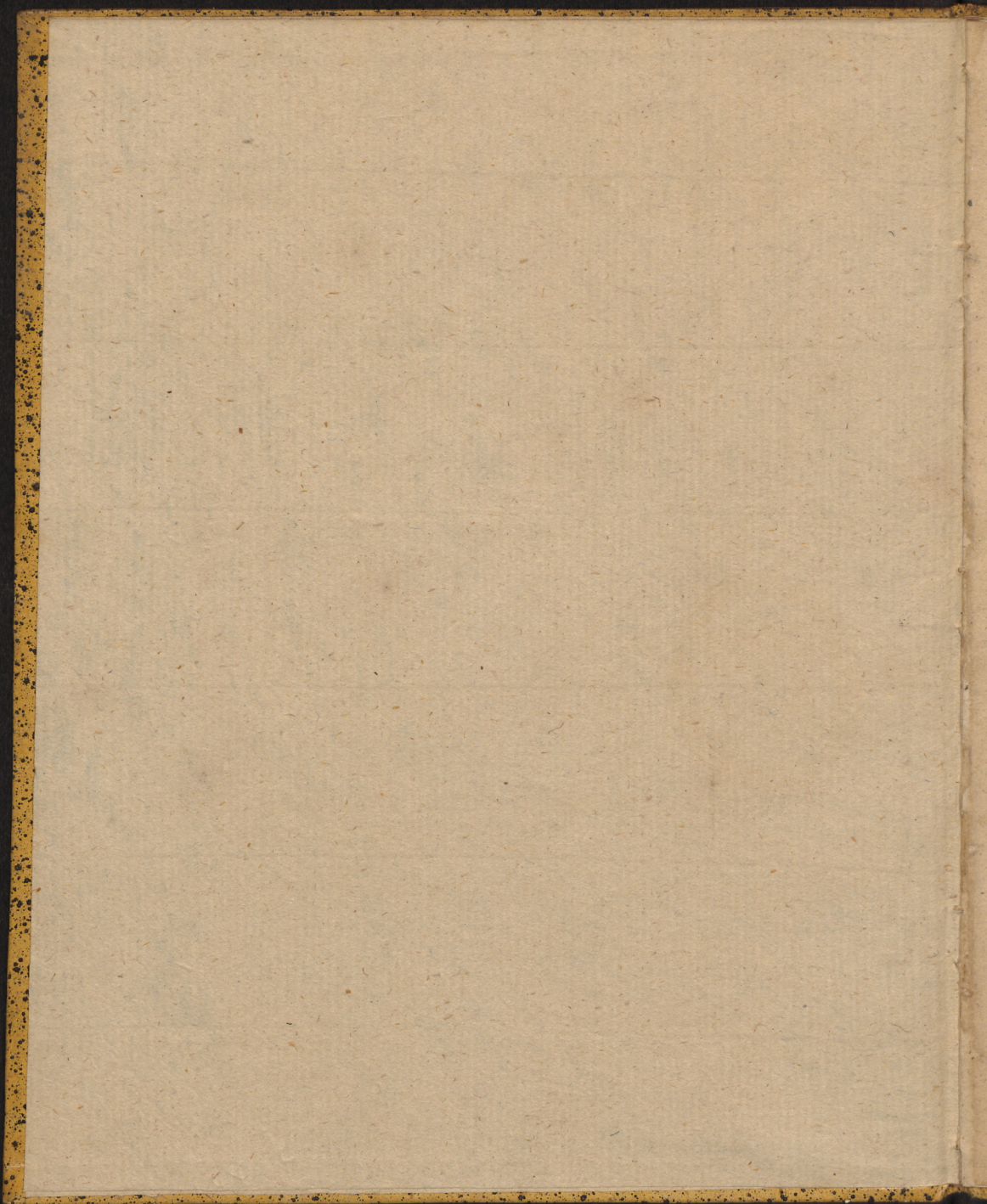

PROGRAMMA

Quo

PRO-RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

D. JOANNES QUI-
STORPIUS,

Facultatis Theol. Senior, & Pastor

Dominicæ,

JUVENIS EXIMII DOCTISSIMIQUE

ANDREÆ
BARCLAI,

Theol. STUDIOSI

acerbum funus indicit, & ad eundum,
exequias

Omnium Ordinum Cives Aca-
demicos officiosè ac peramanter
invitat.

Conventus fiet in templo Mariano horâ I.

*Hoc in tam procelloso, & in omnes tempestates exposito mari,
navigantibus Christianis nullus portus, nisi mors est.*

ROSTOCH, Typis JOHANNIS KILII, Universitatis Typographi.

um plura sunt alia,
quæ versare coridiè mens
humana, studiosissimèq;
agitare secum debet; tum
verò principem inter ist-
hæc omnia, jure summo,
ipsa mors meretur lo-
cum. Hinc adeò qui re-
ctè fungi officio, christiani; explere veri partes
volet, nil sibi perpetuitatis figere in hæc. quam
vivimus, vitâ, sed cogitare potius statuereque
habebit, nil nos esse aliud, quàm homines, hoc
est, ad unum omnes, parvos, amplos; paupe-
res, divites; juvenes, senes; morti ob noxios.
Enim verò si tam præclaris eximiisq;, animi si-
mul ac corporis, dotibus ornatus JUVENIS, &
in quo nihil vulgare aut protritum erat, aver-
tere mortem ac declinare minimè potuit;
quid, quæso, vilior fiet turbâ, qui præ ipso illo
umbrarum instar volitent, atque in nullam ferè
veniant comparisonem? Non inscitè profe-
ctò aut ineleganter *Lucretius* (noctium Attica-
rum Auctori facundiâ ingenioq; excellens) mo-
ri nesciam dixisse mortem videtur. Sanè enim,
si

Rostock, Typis Johannis Kistneri Typographi

fi à primis quasi mundi incunabulis mori sueve-
runt homines, certumq; est, nullos etiam deinceps fore, qui nunquã vitã, aut, quæ *Tertulliani* phrasis est, seculo egrediantur, ecquando existimes desiturã aut morituram mortẽ? Ceterum quamvis natura ita nostrã ferat, aut indoles, uti vel ad nudam ejusdem mentionẽ cohorrescamus, & panico quasi quodam terrore confundamur; tamen si animum collegerimus rursus, reputarimusq; , non esse eam perfunctionem vitæ, sed lapsum (uti veteres per-inquiebant-venustè) erroris; neque tam veluti poenam à Deo, quàm remedium potius, & metam quasi laborum omnium arumnarumq; datam esse, multò certè præstabit, aspernari mortem ac despicere, quàm pede utroque fugere velle. Sane enim vel ipsi sectæ nostræ Principi Auctoriq; CHRISTO luculentissimè monitum, ne timeamus, qui vitã exuere nos possent quidem, ceteroqui nullum in animam jus, aut nullam potestatem habituri, ut quæ tuta prorsus foret atq; inviolabilis. Scilicet non perennantem nobis ille promittit vitam, sed de morte nostrã, quam obire quemvis oporteat, admonet, innuitque, ipsam illam idcirco obtingere, quòd multò in nos conferat dona excellentiora, quàm unquã, nondum die nostrã functi, sperare poteramus.

Quã

Quādere tamen, in præsens, philosophari pro-
lixius, minimè attinet. Veniendum enim tan-
dem ad ANDREAM est nostrum, deque eo,
quicquid afferri hisce commentationibus rece-
pro solitum est more, jam porro exponendum.
Natus itaque hîc est Rostochi, urbe & Acade-
miâ celeberrimâ, Anno seculi hujusce 44. diē 3.
Novembr. Patre quidem viro exinuo DN. PE-
TRO BARCLAIO, cive ac negotiatore hono-
ratissimo, illustri planè celeberrimâq; apud Sco-
tos familiâ [cui etiam clarissima illa duo Orbis
lumina GULIELMUS & JOANNES originem
debent suam] profato; Matre verò Femina-
rum lectissimâ, Engel von Böhren / DN. JOA-
NIS von Böhren / primarii Urbis nostræ Civis,
filiâ. Qui uterq; parens postquam diem obis-
set suum, è re fore visum est, uti in convictum,
ædesq; Tutoris, DN. NICOLAI MEIERI, VIRI
Senatoris prudentissimi, reciperetur: Qui ipse
etiam hanc in sese provinciam satis suscepit lu-
bens, sicq; eadem functus est profectò, uti non
tàm Tutoris, quam verorum magè loco paren-
tum esse cerneretur. Enimverò & Scholæ tra-
dendum ANDREAM hunc suum, literisq; adeò
& virtutibus, pietate verò præprimis, tanquam
istarum omnium Principe, formandū erudien-
dumq; curavit; quumque in studia, processu æ-
tatis,

tatis, non admodum propendere, per nativam in-
dolem, videretur, annos septem & decem natum,
magisq; tùm in mercaturam inclinantem, initio
DANTISCUM, dein AMSTELODAMUM, toto
orbe terrarum celeberrima Emporia, misit, uti pro-
positum utrobiq; suum eò rectius exequeretur. Ce-
terùm quia non satis Amstelodamense quidem iter,
quòd venti faverent minùs, dira q; jugiter tempe-
tas navigantem urgeret, non satis ex animi proce-
deret sententiâ, salvus incolumisq; domum patri-
amq; repetiit. Ubi cum jam hæreret, ad studia,
quæ hætenus sive neglexerat, sive non admodum
curarat, animo jam planè immutato, isti q; vitæ ge-
neri longè benigniore, reverti, ipsaque fini germani
Fratri, VIRI Rev. & Clarissimi DN. M. LUDOVICI
BARCLAI, *Ædis* Marianæ recens constituti Dia-
coni, curæ inspectionique committi capit. Sub cu-
jus etiam moderamine eò profecit usque, uti non
sine laude suâ Anno 66, mense Augusto, in Acade-
miam Juliam, pertexendorum studiorum gratiâ, ab-
legaretur. Quanquam non admodum ibi diu substi-
tit, sed anno unico saltem elapso, huc statim remi-
gravit ad suos. Abritratur enim (neque eâ in
re fallebatur animi) posse etiam in patriâ Academiâ
sumitū longè minori absese disci, quæ ceteroquin
apud exteros impensis longè maximis comparanda
forent. Quoad igitur hîc denuò fuit vixitque, nil
omni-

omninò neglexit rerum earum, quas proposito sue
servituras ulla ratione existimaret. Non nimis est
diu, quàm valetudine attineretur, deq; eâ initio non
admodum quidem impensè, denique verò nimio-
perè queri inciperet. Adhibiti continuò in consili-
um sunt Viri Experientissimi, Excellentissimiq;
DN. JOANNES BACMEISTERUS, & DN. SE-
BASTIANUS WIRDIG / Med. DD. ac Professores
clarissimi, qui satis etiam gnàviter ægro & jam tan-
dem decumbenti studuerunt quidem, finem ta-
men, quem intenderant, minimè assecuti. Eò co-
tidiè usque valescebat malum, uti spes de recupe-
randâ salute planè inanis cuncta foret. Confugit i-
gitur ad animæ medicū ipsum DEUM, ejusq; admi-
nistrum VIRUM pl. Rev. & Excellentissimum DN.
HENRICUM MULLERUM, S.S. Theol. D. & Pro-
fessorem celeberrimum, hodiè Facultatis Theol.
DECANUM, quin Ædis Marianæ Pastorem præclarissi-
mè merentem, collegā & in CHRISTO Fratrem no-
strum conjunctissimum; uti ejus operâ interventu-
que extremo viatico, i. e. corpore & sanguine Do-
minico, instrueretur. Qui cū ipse clinici AN-
DREÆ desideria, præviâ seriâ ardētīq; peccatorum
confessione, expleffet, nil ferè actitatum insequen-
tibus est temporibus aliud, quàm uti precationibus,
cantiunculis, meditationibus, votis, suspiriisq; o-
mnes impenderentur horæ ab illo, de cujus re & sa-
lute

lute potissimum agererur, quique cœlestium adeo
rectiusq; viventium consortio admiscendus, non
admodum diu post, foret. Deprehenderunt Ju-
VENEM fata hæc sua plenum speci & fiducia, omni-
bus etiam sensibus integrum (quod grande certè in
morientibus beneficium est) quin in ipso flore ju-
ventæ constitutum; ut qui decedens non nisi trium
& viginti annorum foret. Usque adeo illustri AN-
DREAS nobis documento est, in omnem utiq; æ-
tatem (quod sub initium scribere meminimus) mor-
tem comperere: Non senectutem modò substra-
tam letho esse, sed obnoxia etiam eidem florentis-
simam juventam. Nemo tamen propterea vices
NOSTRI doleat, queraturvè immaturum obiisse. E-
nim verò morti, quicquid jam natum est, maturum
satis est Et ceteroquin ista quæ nunc vivim⁹ tēpora
factura facile sint, uti præclare satis actum videatur
cum iis, qui se tempestivè subtrahere negociis ho-
minum, atque exire de vitâ istâ penitus possint. No-
ta est navigantium, eorumvè qui in mari versantur,
conditio. Hic ipsi tùm sese demùm collocatos
esse in tuto existimant, quùm portum tenent, atque
è continente terrâ pelagus è longinquo prospici-
unt. Ita etiam nemo extra calamitatum se positum
aleam esse arbitrabitur, nisi humanis rebus valedi-
xerit prorsus, totumque hoc vitæ nostræ mare ex
illo respectet loco, quò non temerè vel ullæ unquam
turbæ

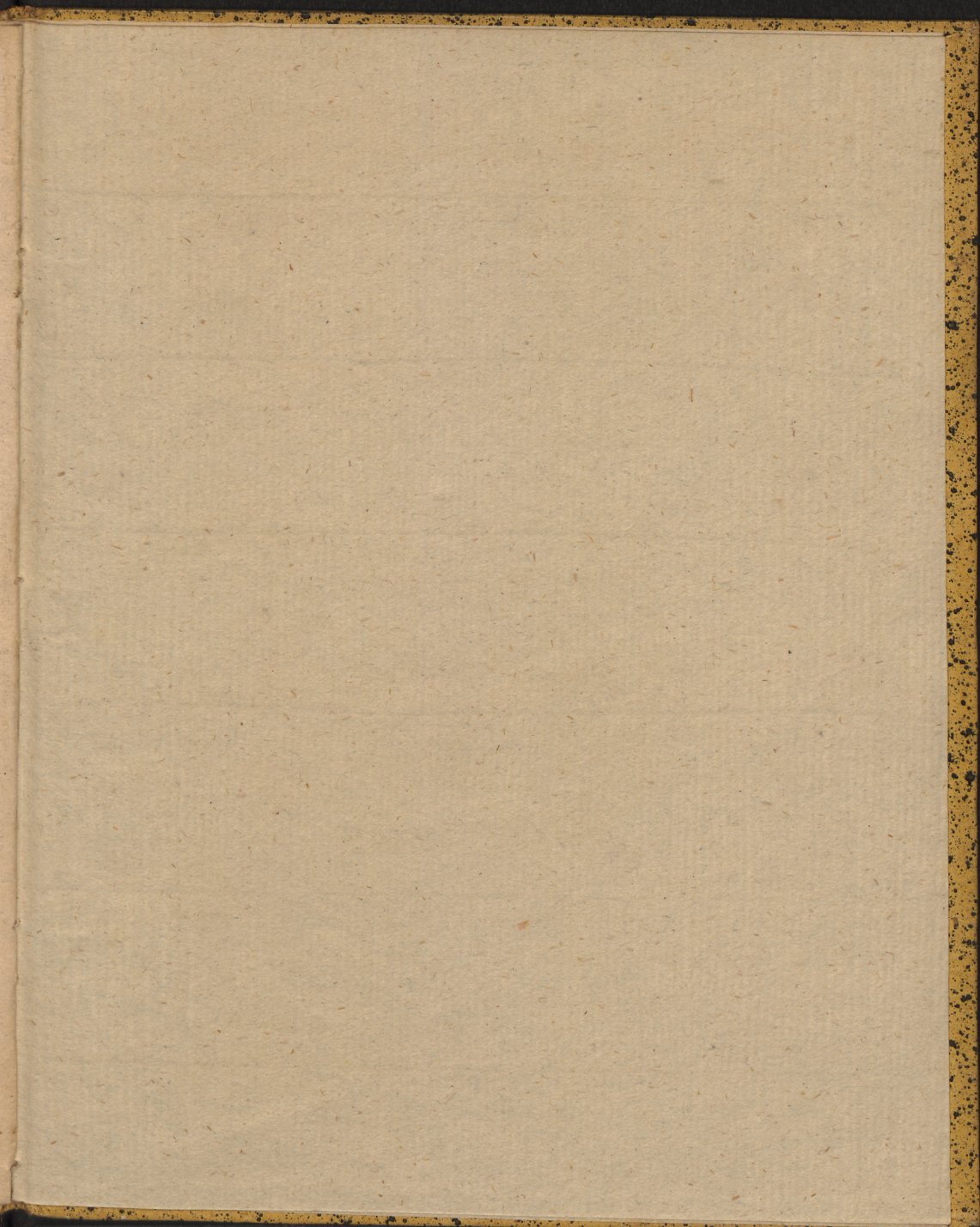

turbæ transferint, vel demigrarint ærumnæ. Super-
est uti JUVENI planè eximio frequentes eamus e-
xequias. Ad quod ultimum humanitis ac beni-
volentia præstandum officium, CIVES nostros A-
cademicos, omnes singulosq; seriò studioseq; in-
vitamus. P. P. Rostochii, die 3 Decembr.

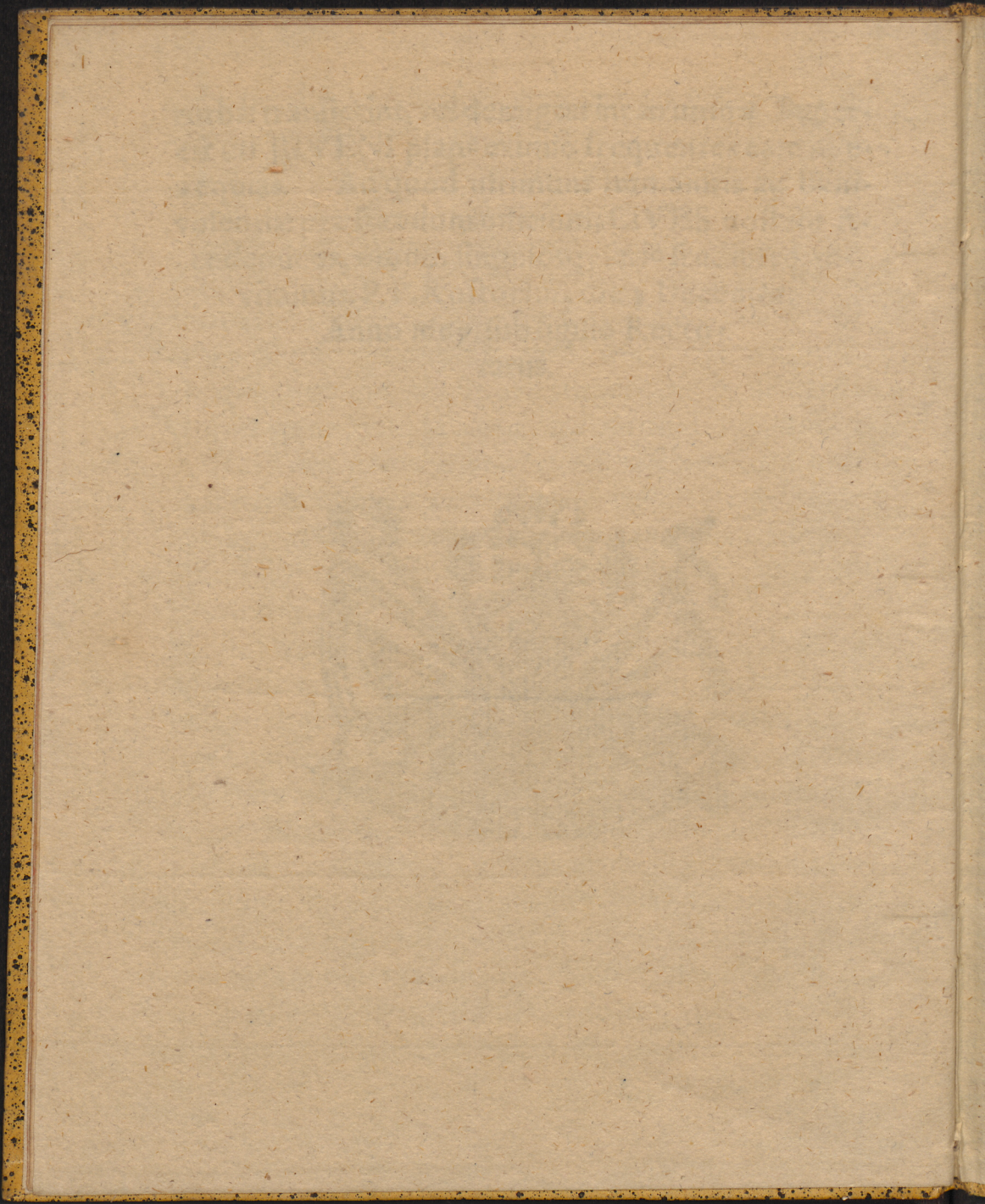
Anno 1667, sub sigillo Recto-
ratus.

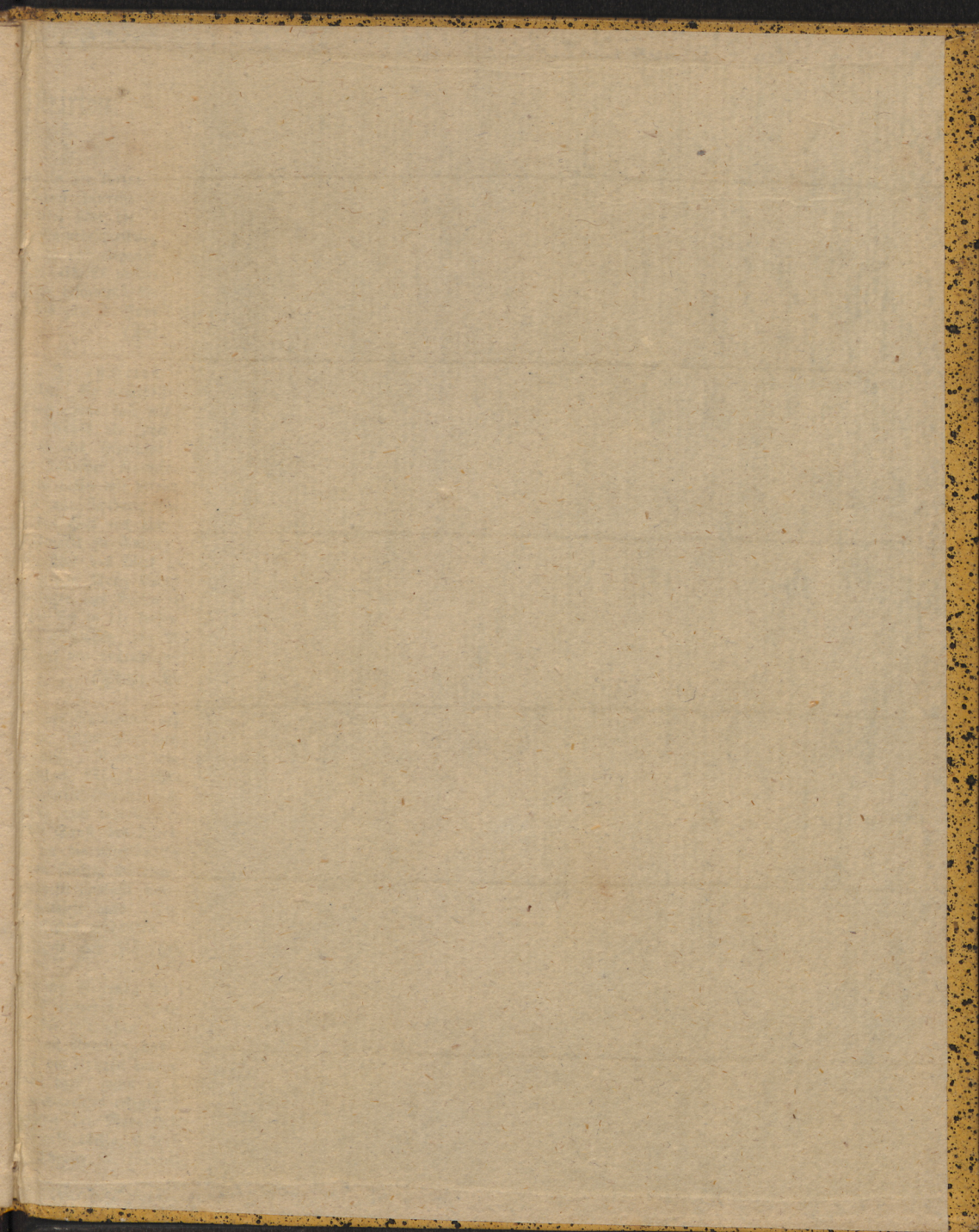

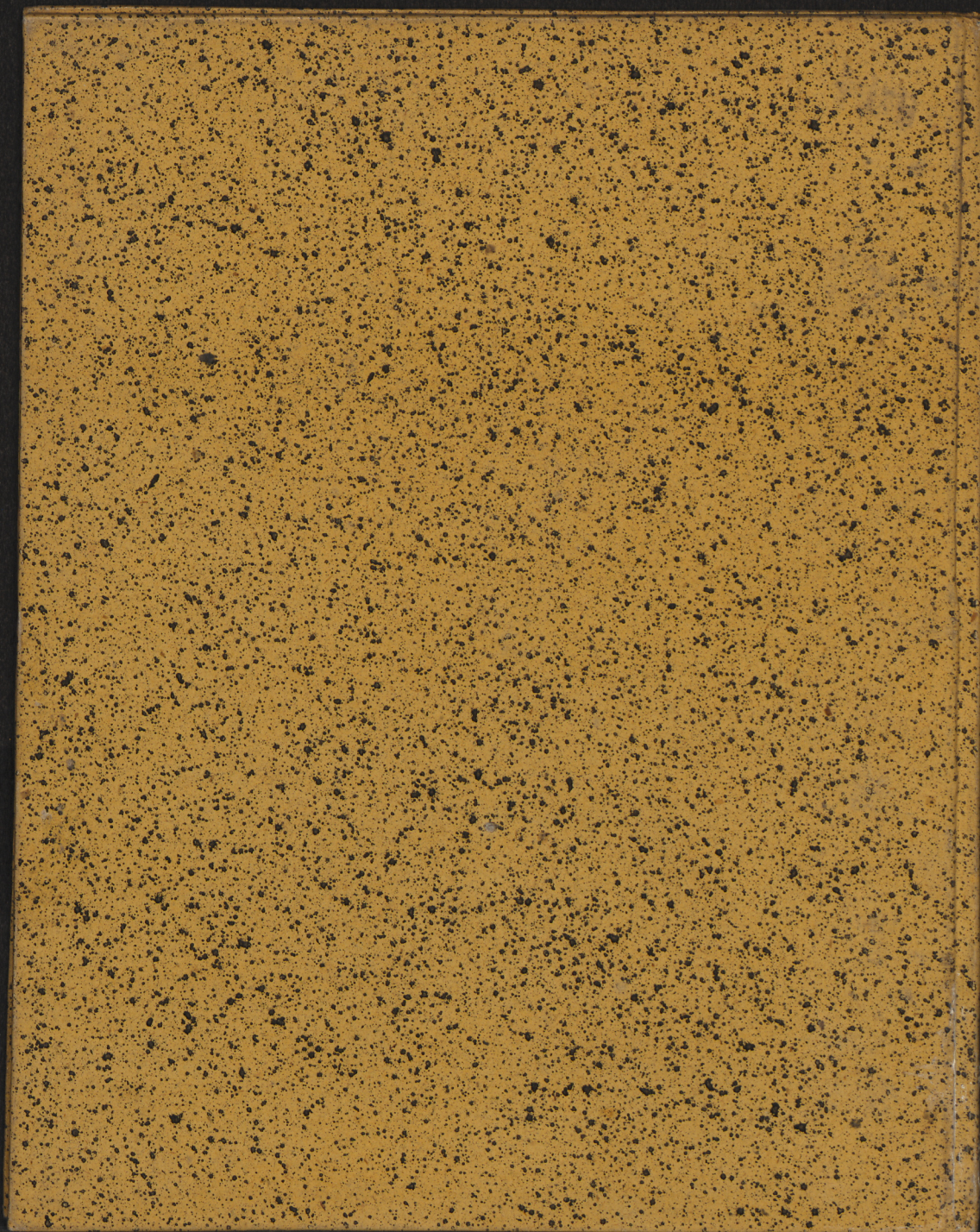

lute potissimum ageretur, quique
 rectiusq; viventium consortio ad
 admodum diu post, foret. Dep
 VENEM fata hæc sua plenum speci &
 bus etiam sensibus integrum (quod
 morientibus beneficium est) quin
 ventæ constitutum; ut qui decede
 & viginti annorum foret. Usque
 DREAS nobis documento est, in
 tatem (quod sub initium scribere m
 tem comperere: Non senectutem
 tam letho esse, sed obnoxia etiam
 simam juventam. Nemo tamen
 NOSTRI doleat, queraturvè immatu
 nim verò morti, quicquid jam natu
 satis est Et ceteroquin ista quæ nun
 factura facile sint, uti præclare satis
 cum iis, qui se tempestivè subtraher
 minum, atque exire de vitâ istâ pen
 ta est navigantium, eorumvè qui in
 conditio. Hic ipsi tùm sese den
 esse in tuto existimant, quum portu
 è continente terrâ pelagus è longi
 unt. Ita etiam nemo extra calamita
 aleam esse arbitrabitur, nisi human
 xerit prorsus, totumque hoc vitæ n
 illo respectet loco, quò non temerè v

